

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 9CdoPr/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720202479
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:8720202479.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C.. U. Z., narodeného XX. R. XXXX, X. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Mikulášom Buzgóm, Košice, Štúrova 20, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Generali Slovenská distribúcia, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 6257/ 3/A, IČO: 54 067 197, zastúpenej advokátskou kanceláriou Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Cpr/11/2023, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. februára 2025 sp. zn. 7CoPr/1/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. septembra 2024 č. k. 19Cpr/11/2023-359 pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu mzdy vo výške 12 040,80 eura s 5%-ným úrokom z omeškania od 21. júla 2022 do zaplatenia (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

1.1. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa žalobou domáhal voči obchodnej spoločnosti Generali Poistovňa, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332 určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy vo výške 12 040,80 eura s prísl. Listom z 20. decembra 2021 bolo súdu prvej inštancie doručené Prehlásenie o procesnom nástupníctve z 20. decembra 2021 spoločnosti Generali Česká pojišťovna a. s., Česká republika, Praha 1, Spálená 75/16, IČ: 452 72 956, za účelom preukázania procesného nástupníctva v súdnych, exekučných, konkurzných a reštrukturalizačných konaniach. Z obsahu podania súdu prvej inštancie vyplynulo, že obchodná spoločnosť Generali Poistovňa, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332 a obchodná spoločnosť Generali Česká pojišťovna a. s., Česká republika, Praha 1, Spálená 75/16, IČ: 452 72 956 uzatvorili 17. decembra 2021 s účinnosťou od 19. decembra 2021 o 24:00 hod. Zmluvu o predaji podniku, ktorej súčasťou bol prevod celého poistného kmeňa a celého zaistného kmeňa Generali Poistovňa, a. s. ako aj všetkých pohľadávok a záväzkov Generali Poistovňa, a. s. Súčasťou predmetného podania bolo i prehlásenie, že práva a povinnosti dotknuté predajom podniku Generali Poistovňa bude vykonávať prostredníctvom svojej organizačnej zložky zriadenej v Slovenskej republike zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I pod názvom Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 54 228 573, organizačná zložka podniku zahraničnej osoby. Oznámením o procesnom nástupníctve z 25. decembra 2021 spoločnosť Generali Poistovňa, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, vystupujúca ako žalovaný v označených konaniach, okrem iných aj v konaní sp. zn. 19Cpr/13/2020, oznámila vznik právnej skutočnosti v zmysle § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), s ktorou je spojený prevod práv a povinností, o ktorých sa koná v označených súdnych sporoch, a to vstup spoločnosti Generali Česká pojišťovna, a. s., vrátane

všetkých práv a povinností vyplývajúcich z poisťných zmlúv spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s., ako aj práv, povinností a nárokov už uplatnených v súdnych konaniach vedených voči spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s., v ktorých došlo k procesnému nástupníctvu s účinnosťou od 19. decembra 2021, 24:00 hod.

1.2. Podaním z 23. mája 2024 žalobca súdu prvej inštancie oznámil, že došlo k právnomu nástupníctvu na strane pasívne legitimovaného subjektu a za (nového) žalovaného označil obchodnú spoločnosť Generali Slovenská distribúcia, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 6257/ 3/A, IČO: 54 067 197.

1.3. Súd prvej inštancie uznesením z 30. mája 2024 č. k. 19Cpr/11/2023-293 postupom podľa § 64 CSP rozhodol o pokračovaní v konaní so spoločnosťou Generali Slovenská distribúcia, a. s. Z výpisu z Obchodného registra mal za zrejmé, že spoločnosť Generali Poist'ovňa, a.s., Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332 zmenila obchodné meno 11. januára 2022 na GSK Financial, a. s. a táto obchodná spoločnosť z dôvodu zlúčenia 24. novembra 2022 zanikla, pričom jej právnym nástupcom sa stala obchodná spoločnosť Generali Slovenská distribúcia, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 6257/ 3/A, IČO: 54 067 197. Žalobca v priebehu konania návrh na zmenu subjektu na strane žalovaného v súlade s § 80 CSP nepodal, a to napriek tomu, že právny zástupca žalovanej opakovane namietal nedostatok pasívnej vecnej legitimácie. Posúdiac vec po právnej stránke podľa § 28 a § 31 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“), § 480 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“) a § 80 CSP súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie. O zmene žaloby rozhodol podľa § 140 ods. 1, § 142 ods. 1 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 26. februára 2025 sp. zn. 7CoPr/1/2025 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o pripustení zmeny žaloby a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu (§ 387 ods. 1, 2 CSP) v prvom rade poukázal na všeobecné východiská skúmania vecnej legitimácie v každom súdnom konaní. Následne, po zopakovaní skutkových zistení súdu prvej inštancie, s osobitným dôrazom na oznámenie o procesnom nástupníctve z 25. decembra 2021 poukázal, že došlo k strate pasívnej vecnej legitimácie spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s., Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332. Vysvetlil, že v priebehu konania môže dôjsť, typicky v prípade tzv. translačných zmlúv, medzi ktoré patrí o.i. aj zmluva o predaji podniku, k prevodu alebo prechodu práv, o ktoré sa vedie spor, na inú osobu než stranu prebiehajúceho sporu. Dodal, že v dôsledku univerzálnej sukcesie - vstupu do celej sféry právneho postavenia právneho predchodcu, môže dôjsť aj k strate spôsobilosti byť stranou sporu. Túto eventualitu procesného nástupníctva upravuje § 63 a § 64 CSP. Odvolací súd zdôraznil, že v čase prevodu práv a povinností na základe zmluvy o predaji podniku zo 17. decembra 2021 nedošlo zároveň k strate procesnej spôsobilosti spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s.; tá zanikla až v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Generali Slovenská distribúcia, a. s. 24. novembra 2022. Žalobca podaním z 23. mája 2024 označil za žalovanú spoločnosť Generali Slovenská distribúcia, a. s. podľa § 64 CSP; súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v konaní s touto spoločnosťou, ktorá však nie je nositeľom hmotných práv a povinností, nebola pasívne vecne legitimovaná, preto súd prvej inštancie žalobcu správne zamietol.

2.2. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.1. Žalobca v dovolaní primárne zrekapituloval skutkové okolnosti okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru so zamestnávateľom, obchodnou spoločnosťou Generali Poist'ovňa, a.s. V tejto súvislosti namietal nedostatky v zistenom skutkovom stave, najmä nevykonanie ním navrhovaných výsluchov svedkov a porušenie zásady rovnosti strán. Vedomý si dôvodu, pre ktorý bola žaloba právoplatne zamietnutá, zotrval v presvedčení, že zmluvou o predaji podniku zo 17. decembra 2021 nedošlo k prevodu osobnej zložky podniku - zamestnancov, pretože táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná. Ďalej namietal, že mu súd prvej inštancie nedoručil podanie - oznámenie o procesnom nástupníctve spoločnosti Generali Česká pojišťovna a.s., ktorým táto prejavila ochotu vstúpiť do konania namiesto pôvodnej žalovanej; o existencii predmetného podania sa žalobca nedozvedel ani z elektronického súdneho spisu. Záver konajúcich súdov o prevode práv a povinností z pracovnoprávných

vzťahov na túto spoločnosť považoval dovolateľ za predčasný, lebo súdy nemali k dispozícii spôsobilý dôkaz, nevychádzali z úplného znenia zmluvy o predaji podniku. Súdy podľa žalobcu postupovali nesprávne, keď žalobu zamietli napriek tomu, že prevod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na nadobúdateľa podniku z dôkaznej situácie nevyplýval. Podľa dovolateľa bolo potrebné vychádzať z úplného znenia zmluvy vrátane menného zoznamu prevedených zamestnancov. Súdy nesprávne vychádzali z oznámenia o procesnom nástupníctve a svoje rozhodnutie založili na nesprávnej interpretácii ust. § 80 CSP. Postup podľa § 80 CSP prichádza do úvahy len pri zmene vecnej legitímácie. V tomto smere odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/113/2006, 3Cdo/251/2006. Pokiaľ ide o otázku ochrany nárokov zamestnancov pri prevode podniku, dovolateľ odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-24/1985.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol resp. zamietol, a aby zaviazal žalobcu k náhrade trov dovolacieho konania. Uviedla, že k žalobcom namietaným procesným vadám v konaní nedošlo, žalobca v dovolaní prezentoval nesúhlas so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, pričom mal možnosť oboznámiť sa s obsahom všetkých namietaných listín. Žalovaná zdôraznila, že k zamietnutiu žaloby došlo výlučne z procesných dôvodov spočívajúcich v tom, že žalobca ako dominus litis neuskutočnil návrh v zmysle § 80 CSP, ktoré ustanovenie konajúce súdy správne interpretovali.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní zákonom predpísaných náležitostí dovolania (§ 428 CSP) a splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania, dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namiesto je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrúva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

11. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (porov. napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je

procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

12. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

13. Žalobca vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania v prvom rade z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Dovolací súd už konštantne uvádza, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej intenzite, že došlo až k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a súčasne dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

15.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

15.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká tak zákonnému, ako aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

16. Dovolateľ porušenie práva na spravodlivý proces oprel o tvrdenie, že súdy vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu a postupovali nesprávne, keď zamietli žalobu z procesného dôvodu napriek tomu, že prevod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na kupujúceho z dôkaznej situácie nevplynul. Namietal tiež porušenie zásady rovnosti strán a zásady kontradiktórnosti konania.

17. V prvom rade treba uviesť, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto cez prizmu v dovolaní uplatnených dovolacích námietok skúmal, či došlo k žalobcom namietanej procesnej vade; túto v procesnom postupe odvolacieho súdu nezistil.

18. Žalobca odvolaciemu súdu vytýkal, že založil svoje rozhodnutie na predčasnom závere o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej a postupoval nesprávne, ak žalobu zamietol.

19. Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z obsahu tohto práva ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal

a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami.

20. Z obsahu dovolania je dovolaciemu súdu zrejmé, že dovolateľ nerozlišuje medzi vecnou legitimitáciou a procesnou subjektivitou. Pojem procesnej subjektivity býva nezriedka nesprávne zamieňaný s pojmom vecnej legitimitácie. Nesprávnosť zamieňania oboch pojmov tkvie v tom, že pri procesnej subjektivite (§ 61 CSP) ide o jednu z procesných podmienok, ktorej nedostatok spravidla vedie k zastaveniu konania, lebo toto bez jej splnenia nemôže prebiehať, resp. nemôže viesť k rozhodnutiu o veci samej. Vecná legitimitácia, na druhej strane, vyjadruje stav existencie právneho vzťahu do sporu povolaných strán - žalobcu a žalovaného, pri ktorom rozhodnutie vo veci samej vylúčené nie je, avšak jediným možným výsledkom je tu zamietnutie žaloby buď preto, že žalobca nie je nositeľom ním tvrdeného práva, ktorého ochranu požaduje, alebo preto, že žalovaný nie je nositeľom právnej povinnosti zodpovedajúcej uplatnenému právu.

21. V sporovom konaní sú stranami žalobca a žalovaný. Žalovaným je práve ten, voči komu žaloba smeruje, t.j. koho za žalovaného označil žalobca, a to bez ohľadu na to, či je skutočne i nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti. Postavenie strán v spore možno v tomto smere označiť za formálne, lebo otázka vecnej legitimitácie je vždy predmetom dokazovania, pričom pre procesný úspech žalobcu sa vyžaduje, aby tomu, koho označil za žalovaného, skutočne svedčila pasívna vecná legitimitácia, t.j. aby bol nositeľom tvrdenej hmotnoprávnej povinnosti.

22. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. V tomto smere je rozhodovacia prax dovolacieho súdu jednotná v závere, že otázka vecnej legitimitácie strán nemá žiaden vplyv na prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Ak súd túto otázku posúdi nesprávne, nejde o vadu zmatečnosti. Nedostatok vecnej legitimitácie môže mať iba vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým sa žaloba zamietá (porovnaj napr. R 34/1993).

23. Ako už bolo uvedené vyššie, od vecnej legitimitácie treba dôsledne odlišovať procesnú subjektivitu. Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 61 CSP). Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku strany, ktorú súd skúma obligatórne z úradnej povinnosti počas celého konania (§ 161 CSP).

24. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie, berúc do úvahy svoju povinnosť skúmať procesné podmienky v každom štádiu konania, vychádzal z toho, že žalobca za žalovanú označil spoločnosť Generali Poistovňa, a.s., ktorá v priebehu konania zmenila obchodné meno a neskôr, 24. novembra 2022, zanikla v dôsledku zlúčenia s obchodnou spoločnosťou Generali Slovenská distribúcia, a. s. To mal preukázané z výpisu z Obchodného registra Mestského súdu Bratislava III obchodných spoločností GSK Financial, a. s. a Generali Slovenská distribúcia, a. s. (č. l. 291 a 292). O zániku žalovanej s právnym nástupcom informoval súd prvej inštancie aj sám žalobca, a to podaním z 23. mája 2024, navrhujúc postup podľa § 64 CSP a pokračovanie v konaní s Generali Slovenská distribúcia, a. s. (č. l. 287).

24.1. Uznesením z 30. mája 2024 č. k. 19Cpr/11/2023-293 súd prvej inštancie rozhodol, že pokračuje v konaní s obchodnou spoločnosťou Generali Slovenská distribúcia, a. s., Bratislava, Lamačská cesta 6257/3/A, IČO: 54 067 197. Žalovaná následne vzniesla námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie s poukazom na zmluvu o predaji podniku uzavretú medzi jej právnou predchodkyňou a obchodnou spoločnosťou Generali Česká pojišťovna a.s., v dôsledku ktorej na terajšiu žalovanú nemohli prejsť záväzky a povinnosti, ktoré sú predmetom konania (porov. č. l. 298).

25. Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli (§ 80 ods. 1 CSP).

26. K zmene v okruhu strán môže v priebehu konania dôjsť jedine vtedy, ak zmenu navrhne žalobca, a ak sa preukáže, že došlo k skutočnosti predpokladanej v § 80 ods. 1 CSP. V danom prípade nie je sporné, že žalobca ako tzv. dominus litis v konaní takýto návrh nepodal. Súd prvej inštancie preto nemal inú možnosť, než po právoplatnosti uznesenia o pokračovaní v konaní s novou žalovanou v prvom rade skúmať, či obchodná spoločnosť Generali Slovenská distribúcia, a. s. (nová žalovaná) je nositeľom

tvrdených povinností korelujúcich s nárokmi žalobcu z prípadného neplatného skončenia pracovného pomeru žalobcu u pôvodnej žalovanej; zistil, že tomu tak nie je.

27. Preskúvanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že žalovaný je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), ktorá je predmetom konania.

28. Z vykonaného dokazovania mali konajúce sudy za preukázané, že žalovanej pasívna vecná legitímácia nesvedčí. Žalobca sa s týmto záverom nestotožnil.

29. Dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi pravidelne pripomína, že na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané sudy prvej a druhej inštancie ako skutkové sudy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porovnaj I. ÚS 6/2018).

30. V tejto súvislosti je súdna prax najvyššieho súdu jednotná v názore, podľa ktorého nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je vadou konania v zmysle § 420 písm. f) CSP (porov. sp. zn. 1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017, 9CdoPr/8/2023). Súlad tohto právneho názoru s ústavou posudzoval Ústavný súd SR, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017, III. ÚS 40/2020).

31. Podľa ústavného súdu možno ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR kvalifikovať nevykonanie takého navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť (III. ÚS 332/09).

32. Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd zodpovedá požiadavka, aby súdmi konštatované skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené.

33. Z uvedeného vyplýva, že procesnému právu strany sporu navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhovie, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo a z akých dôvodov tak neurobil.

33.1. V zmysle rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi; i). ak tvrdená skutočnosť, ktorú má navrhnutý dôkaz overiť alebo vyvrátiť, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, ii) ak dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, t.j. nedisponuje vypovedacou potenciou, alebo iii) ak tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené (nadbytočnosť dôkazu). Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Vada v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz) v takom prípade založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia, ale tiež jeho protiústavnosť (porov. 4Cdo/100/2018, 7Cdo/205/2019, 5Cdo/151/2019).

34. Žalobca v dovolaní tvrdil, že konajúce sudy nevykonali ním navrhovaný dôkaz zmluvou o predaji podniku v jej úplnom znení vrátane príloh a najmä menného zoznamu prevádzaných zamestnancov, napriek tomu že len takým dôkazom mohlo byť hodnoverne preukázané, že práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom spoločnosti Generali Poistovňa, a.s. skutočne prešli na Generali Česká pojišťovna, a.s.

35. Berúc do úvahy vyššie uvedené kritériá, v posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že by sudy nevykonaním navrhnutého dôkazu založili procesnú vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

35.1. Uplatniac zákonný postup zisťovania skutkového stavu podľa § 189 CSP, sudy oboch inštancií považovali za nesporné z predloženého znenia Zmluvy o predaji podniku (č. I. 329 a nasl. spisu) uzatvorenej 17. decembra 2021 medzi predávajúcim, Generali Poistovňa, a.s., a kupujúcim, Generali

Česká pojišťovna, a.s., že v priebehu konania došlo k predaju celého podniku definovaného v bode 2.1 zmluvy, k obchodnej činnosti ktorého patrili aj všetci zamestnanci podniku, ktorí ku dňu účinnosti zmluvy (t.j. k 19. decembru 2021, 24:00 hod.) boli v pracovnoprávnom vzťahu s predávajúcim (prevodcom). Pokiaľ sa žalobca žalobou domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a vyslovenia, že jeho pracovný pomer u pôvodnej žalovanej trvá, v čase predaja podniku táto otázka ešte nebola právoplatne vyriešená, t.j. pretrvávala spornosť pracovnoprávnych vzťahov žalobcu a pôvodnej žalovanej. Z článku 4.1 predloženej zmluvy o predaji podniku bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že prevodom podniku spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s. prešli s účinnosťou od 19. decembra 2021, 24:00 hod. na spoločnosť Generali Česká pojišťovna, a.s. všetky práva a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov, a to vrátane povinností zamestnávateľa korelujúcich s nárokmi žalobcu z prípadného neplatného skončenia jeho pracovného pomeru. Na základe uvedeného dospeli k záveru, že nositeľom tvrdených povinností, ktoré sú predmetom konania, je Generali Česká pojišťovna, a.s.

36. Z uvedeného je dostatočne zrejmé, že nebolo potrebné skúmať celý obsah Zmluvy o predaji podniku, označený za súčasť obchodného tajomstva netvoriaci predmet konania, lebo údaje v predloženej zmluve boli dostačujúce pre jednoznačné prijatie záveru, že nastala právna skutočnosť, s ktorou bol spojený prevod ku dňu účinnosti zmluvy existujúcich práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov k všetkým zamestnancom spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s. na Generali Česká pojišťovna, a.s. Pokiaľ ide o ďalšie žalobcom navrhované dôkazy, ktoré súd prvej inštancie nevykonával, treba dodať, že ich vykonanie sa vzhľadom na zistenie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie stalo irelevantné.

37. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

38. Dovolací súd takúto vadu v procese dokazovania nezistil. Súdy oboch inštancií dospeli k záveru, že na žalovanú neprešli záväzky a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov, ktoré sú predmetom tohto konania. Samotná skutočnosť, že žalobca sa s právnymi názormi súdov nižšej inštancie nestotožňuje, majúca za to, že prílohou predloženej zmluvy o predaji podniku nebol menný zoznam prevádzaných zamestnancov, a preto nedošlo k prevodu aj osobnej zložky podniku s účinkami podľa § 28 ZP, neznamena automaticky porušenie práva na spravodlivý proces. Z obsahu tohto práva totiž pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby všeobecný súd rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

39. Postup, ktorým súd odníme strane možnosť vyjadriť sa k dôkazu, ktorý súd vykonával a ktorý obsahoval zistenie významné pre jeho rozhodnutie, je v zmysle judikatúry ústavného súdu o.i. aj porušením princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní ako základných definičných prvkov práva na spravodlivé súdne konanie (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. novembra 2008, sp. zn. II. ÚS 136/08, ZNUÚS č. 60/2008).

40. Princíp rovnosti zbraní vo svetle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. I. ÚS 447/2022) a judikatúry ESĽP znamená, že každej procesnej strane má byť daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je protistrana. Právo na kontradiktórne konanie znamená, že procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale i zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim (rozsudok ESĽP zo 4. júna 2002 vo veci Komanický proti Slovenskej republike, rozsudok ESĽP z 13. januára 2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike).

41. Dovolateľ v tomto smere obom súdom nižšej inštancie vyčítal, že rozhodli v prospech silnejšej strany a všetky v konaní zistené skutočnosti vyhodnotili na ťarchu žalobcu. Zdôraznil, že nemal možnosť sa včas oboznámiť so súhlasom spoločnosti Generali Česká pojišťovna, a.s. vstúpiť do prebiehajúceho súdneho konania a reagovať naň.

42. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený, a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

42.1. V posudzovanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie na pojednávaní oboznámil strany s obsahom súdneho spisu, medzi inými aj s prehlásením spoločnosti Generali Česká pojišťovna, a.s. o procesnom nástupníctve na č. I. 209, t.j. vykonal listinný dôkaz oboznámením jeho obsahu a umožnil žalobcovi sa k nemu vyjadriť (porov. č. I. 353 a nasl. súdneho spisu). Nemožno preto dospieť k záveru, že by postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s princípom kontradiktórnosti. Dovolací súd nezistil, že by konanie bolo postihnuté žalobcom tvrdou vadou v dokazovaní.

43. Podľa dovolacieho súdu obsah spisu rovnako nedáva podklad pre záver, že by došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní resp. ochrany slabšej strany a že by dovolateľ bol postupom súdov akokoľvek ukrátený na svojich procesných právach. Súd prvej inštancie i odvolací súd vytvorili obom stranám rovnakú možnosť vyjadriť sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, k priebehu konania a k vyjadreniam, ako aj rovnakú možnosť navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; aplikovali tiež osobitný procesný postup charakteristický pre spory s ochranou slabšej strany. Z obsahu dovolacej námietky žalobcu je zrejmé, že dovolateľ považuje za porušenie zásady rovnosti strán svoj neúspech v spore. V tomto smere nemožno prisvedčiť ani dovolacej argumentácii žalobcu, že súd prvej inštancie so zisťovaním skutkového stavu otáľal; obsah spisu napovedá, že proces obstarávania dôkazov a nariadenia pojednávania bol zdržaný výlučne v dôsledku zániku pôvodnej žalovanej.

44. Hoci v individuálnom pracovnoprávnom spore je princíp rovnosti zbraní zvýraznený o.i. príklonom k vyšetrovaciemu princípu (§ 319 CSP), nemôže to samo o sebe viesť k záveru, že súd je povinný aktívne vyhľadávať dôkazy až dovtedy, kým sa mu nepodarí preukázať dôvodnosť žaloby slabšej strany (resp. jej obrany, pokiaľ by bola v postavení žalovaného subjektu) a rozhodnúť v jej prospech.

44.1. Skutočnosť, že dovolateľ bol v konaní neúspešný, rovnako nemôže automaticky viesť k presvedčeniu, že bol v konaní znevýhodnený na úkor druhej strany, a tým došlo k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Predovšetkým je potrebné si uvedomiť, že sporové konanie je konaním, kde vždy proti sebe stoja dve strany, ktorých tvrdenia a záujmy sú v zásade protichodné; úloha súdu je práve v tom, aby na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o (ne)pravdivosti tvrdení tej-ktorej strany a prijal právne závery tomu zodpovedajúce. Je teda zrejmé, že jedna strana v spore musí byť vždy tou neúspešnou. Podstata dovolania a jeho dôvodov nemôže byť založená na samotnej skutočnosti neúspechu v konaní a na argumentácii, že súdy mali považovať tvrdenia neúspešnej strany za pravdivé a relevantné. Samotným rozhodnutím súdu a právnym posúdením sporu súdom totiž nemôže dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces a teda ani k porušeniu zásady rovnosti zbraní, pretože sa tým strane sporu neznemožňuje realizovať jej procesné oprávnenia v priebehu konania pred súdom. Súčasťou práva na spravodlivý proces tak nemôže byť právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

45. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súdu uzatvára, že vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil, preto je dovolanie žalobcu v tejto časti neprípustné, čo je dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

46. Keďže konanie vadou podľa § 420 písm. f) CSP postihnuté nebolo, dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania z hľadiska žalobcom namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

47. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu dovolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie dovolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

48. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi dovolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval

k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP.

49. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP je relevantnou len taká právna (nie skutková) otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok.

50. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže odvolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania. Žalobca, namietajúc, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

51. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by mal dovolateľ a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

52. Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP.

53. Dovolateľ namietal, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku prechodu práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov v súvislosti s prevodom podniku zamestnávateľa.

54. Podľa názoru žalobcu sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, za ktorú označil rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/113/2006, 3Cdo/251/2006 a rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-24/85.

55. Posúdiac dovolanie podľa obsahu (§ 124 CSP) podstata dovolacej argumentácie žalobcu smerovala k popretiu záveru odvolacieho súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej. Keďže otázka prechodu práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov, ktoré sú predmetom konania, bola otázkou, ktorú odvolací súd riešil a na ktorej riešení založil svoje rozhodnutie, dovolací súd - zohľadniac aj tie svoje rozhodnutia a stanoviská, ktoré dovolateľ výslovne neoznačil (I. ÚS 51/2020), v ďalšom skúmal, či žalobca opodstatnene namietal, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

56. Účelom procesného inštitútu zmeny v zmysle § 80 CSP je riešiť dôsledky singulárnej sukcesie, ak táto nastala po začatí konania. Zmyslom tejto právnej úpravy je umožniť žalobcovi, aby pomocou zmeny účastníka konania odstránil nedostatok aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý by inak neodvratne viedol k zamietnutiu žaloby, pričom sa ukazuje, že je hospodárne, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá v rámci už začatého konania voči inej alebo proti inej osobe.

57. K zmene môže dôjsť iba vtedy, ak žalobca s poukazom na určitú právnu skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, navrhne, aby nadobúdateľ práva alebo povinnosti vstúpil do konania namiesto doterajšej strany sporu, a ak súd takémuto návrhu žalobcu vyhovie. Konanie o zmene sporovej strany je charakteristické dispozičným princípom, t. j. bez návrhu žalobcu nie je možné o zmene sporovej strany rozhodovať. Pri rozhodovaní musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v § 80 CSP. Návrh

musí byť podaný oprávnenou osobou a musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná.

58. V rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/113/2006, ktoré v dovolaní označil žalobca, najvyšší súd vyslovil, že ak nastane po začatí konania právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktoré v konaní ide (v dôsledku univerzálnej či singulárnej sukcesie), nemá to samo osebe vplyv na okruh účastníkov konania (strán; pozn.). K procesnému nástupníctvu môže dôjsť len vtedy, ak s poukazom na konkrétnu právnu skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práv alebo povinností, o ktoré v konaní ide, je podaný návrh, aby nadobúdateľ práva alebo povinnosti vstúpil do konania na miesto doterajšieho účastníka. Pokiaľ ide o skutkové závery, najvyšší súd sa vo veci 4Cdo/113/2006 zaoberal odlišnou skutkovou situáciou, a síce nemožnosťou zmluvného prevodu majetku vo vlastníctve štátu. Obdobné právne závery vyplývajú aj z rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/251/2006, v ktorom najvyšší súd o.i. vyslovil, že posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej (pri skúmaní vecnej legitímácie).

59. V danom prípade niet pochyb, že v priebehu konania pôvodná žalovaná uzatvorila zmluvu o predaji podniku, t.j. zmluvu, ktorá sama o sebe je spôsobilá mať za následok prevod práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov (§ 480 ObZ).

60. Ak predá žalovaný zamestnávateľ v priebehu sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podnik, prechádzajú jeho práva a povinnosti z tohto pracovného pomeru na kupujúceho (§ 480 ObZ). Kupujúci vstupuje do konania ako strana namiesto pôvodného žalovaného, a to za splnenia podmienok podľa § 80 CSP. V tomto smere dovolací súd podporne poukazuje aj na ustálené závery Najvyššieho súdu Českej republiky (R 82/1997).

61. O prevod podniku alebo časti podniku ide vtedy, ak právny úkon vedie k zmene majiteľa podniku. Odvolaciemu súdu pre záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej postačovalo zistenie súdu prvej inštancie, že z predloženého znenia zmluvy o predaji podniku jasne, určito a zrozumiteľne vyplývala vôľa zmluvných strán previesť podnik ako celok, k obchodnej činnosti ktorého patrili aj všetci jeho zamestnanci, ktorí boli ku dňu účinnosti predaja podniku v pracovnoprávnom vzťahu s prevodcom. S týmito závermi sa dovolateľ nestotožnil; namietal, že zo zmluvy o predaji podniku nie je zrejmý zoznam prevádzaných zamestnancov, pričom odvolací súd neskúmal ani to, či si prevádzaná hospodárska jednotka zachovala svoju identitu.

62. Ak sa prevádza hospodárska jednotka, ktorou je na účely ZP zamestnávateľ alebo časť zamestnávateľa alebo ak sa prevádza úloha alebo činnosť zamestnávateľa alebo ich časť k inému zamestnávateľovi, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov voči prevedeným zamestnancom na preberajúceho zamestnávateľa (§ 28 ods. 1 ZP).

62.1. O prevod v zmysle uvedeného ustanovenia ide, ak si prevádzaná hospodárska jednotka zachová svoju identitu, ktorou sa má na mysli určitý stupeň podobnosti medzi činnosťami vykonávanými pred prevodom a po prevode. Typicky pôjde o vykonávanie rovnakých (alebo podobných) činností novým zamestnávateľom, a zároveň zachovanie zamestnancov, vedenia, organizácie práce, prevádzkových postupov alebo dostupných operačných zdrojov.

63. Podnik musí byť prevedený ako fungujúci, to znamená, že v jeho prevádzkovaní sa bude skutočne pokračovať u nového zamestnávateľa v rovnakých alebo obdobných aktivitách. Z toho vyplýva, že rozhodujúcim kritériom pre odpoveď na otázku, či ide o prevod podniku z hľadiska zachovania práv prevádzaných zamestnancov podľa Smernice Rady č. 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov, je skutočnosť, či sa zachová ekonomická jednotka a jej identita. Takže o prevode podniku, závodu alebo časti podniku nemožno hovoriť, ak sa prevádzajú len ich aktíva (k tomu pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ z 18. marca 1986 v právnej veci C-24/1985 Spijkers).

63.1. V posudzovanom prípade mal odvolací súd za preukázané, že v dôsledku uzavretia zmluvy o predaji podniku došlo k prevodu celého poisťného kmeňa a celého zaistného kmeňa spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s., ako aj všetkých pohľadávok a záväzkov Generali Poist'ovňa, a.s., vrátane prevodu všetkých zamestnancov spoločnosti Generali Poist'ovňa, a.s., a tým k prechodu všetkých práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov k nim. Odvolaciemu súdu preto nemožno vyčítať, že by jeho závery o účinnom prevode podniku boli predčasné, keď vzal do úvahy, že na nadobúdateľa prešli všetci

zamestnanci, ako aj klienti a zväžil i stupeň podobnosti medzi činnosťami prevodcu a nadobúdateľa pred a po prevode.

64. Znenie ustanovenia § 28 ods. 1 ZP používa pojem „prevádzaní zamestnanci“. Dovolateľ v tejto súvislosti argumentoval, že k zmluve o predaji podniku nebol ako príloha pripojený menný zoznam prevádzaných zamestnancov. Aj keby bol pripustený výklad, ktorý by viazal prechod práv a povinností na dohodu zamestnávateľov o rozsahu prevádzaných zamestnancov, ktorých si v rámci prevodu prevádzajú (prípadne delimitujú), v danom prípade z obsahu zmluvy o predaji podniku jednoznačne vyplýva dohoda zmluvných strán na rozsahu prevádzaných zamestnancov tak, že predmetom prevodu boli všetci zamestnanci predávajúceho, ktorí boli ku dňu účinnosti zmluvy v pracovnoprávnom vzťahu s predávajúcim/prevodcom.

65. Osobitosťou danej veci je, že v čase účinnosti zmluvy o predaji podniku zamestnávateľa žalobcu pretrvával stav neistoty ohľadom ďalšieho trvania jeho pracovného pomeru. Najvyšší súd už mal možnosť vyjadriť sa k otázke predaja podniku a prechodu práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov voči zamestnancom, ktorí v dobe prevodu viedli s doterajším zamestnávateľom spor o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Vyslovil, že v okamihu rozhodnom pre prechod práv a povinností z pracovnoprávneho vzťahu k takému zamestnancovi nie je možné považovať jeho pracovný pomer za skončený, a pretože pracovný pomer môže v prípade úspechu na súde naďalej trvať, prechádzajú na nadobúdateľa podniku práva a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov tiež k týmto zamestnancom (pozri uznesenie najvyššieho súdu zo 14. júna 2011 sp. zn. 5Cdo/90/2010).

66. So zreteľom na uvedené dovolací súd konštatuje, že pri riešení žalobcom vymedzenej právnej otázky posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovanej nedošlo zo strany odvolacieho súdu k nesprávnemu právnemu posúdeniu, naopak odvolací súd rozhodol v súlade s vyššie prezentovanou ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu v otázke prechodu práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov pri prevode hospodárskej jednotky na základe zmluvy o predaji podniku zamestnávateľa. Dovolanie v posudzovanej veci preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, čo je dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

67. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ žalobca dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 CSP) vymedzil vadami v procese dokazovania majúcimi za následok predčasné rozhodnutie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdov nižšej inštancie.

68. Dovolací súd na podklade vyššie uvedeného uzatvára, že pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky, od ktorej v danej veci záviselo rozhodnutie, odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, robí tak neopodstatnene. Dovolací súd, poznajúc svoju vlastnú judikatúru, zároveň nezistil, že by v danej veci išlo o naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s § 432 CSP. Dovolanie v posudzovanej veci preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, v dôsledku čoho najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

69. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovanej v dovolacom konaní, ktorej priznal nárok na ich náhradu proti žalobcovi v plnom rozsahu v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

70. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.